

[Kaj Hansen.]

til lovforslag nr. L 19 om ændring af lov om boligbyggeri, så vil hun se, at staten sparer 29 mill. kr. det første år og 31 mill. kr. det næste år – det er 60 mill. kr. – at man endvidere i løbet af nogle år sparer 10 mill. kr. ved den nye finansieringsordning for Brøndby Strand. Det er altså en besparelse på 70 mill. kr. Det kan man just ikke kalde at øse penge ud til det almennyttige boligbyggeri.

Når man ser på lovforslaget om en ny finansiering af det almennyttige byggeri, så må man sige, at det er et lovforslag, som er en studie i sort. For at vurdere lovforslaget er det nyttigt med et lille tilbageblik.

I de sidste 3 år før boligforliget af 1974 blev indgået, blev der bygget ca. 12.000 almennyttige boliger årligt ud fra en lovmæssig kvota på 13.000. Ved boligforligets gennemførelse skete der en drastisk nedskæring til 8.000 lejligheder. De er imidlertid aldrig blevet bygget. Sidste år blev der bygget ca. 6.000, og med den nuværende finansieringsform vil det stadig dale. Det skyldes bl. a., at Boligselskabernes Landsbyggefond forståeligt nok ikke ønsker at opkræve mere i boligskat, end det lovmæssigt er pålagt dem, nemlig 70 mill. kr. Med den skete prisudvikling rækker det i dag kun til at finansiere ca. 5.000 lejligheder med Landsbyggefondens bidrag på 8 pct.

Nu kommer man så med dette lovforslag, som i realiteten ikke er en forbedring, men en yderligere nedskæring og en ny særskat på det ældre almennyttige byggeri. I hovedtrækkene drejer forslaget sig om følgende: 1) boligforligets målsætning på 8.000 lejligheder forlades, og det årlige antal nedsættes til 7.000, 2) lån fra kommunerne sættes op fra 5 pct. til 6 pct., 3) Landsbyggefondens bidrag sættes ned fra 8 pct. til 7 pct., 4) almennyttige boliger taget i brug før den 1. januar 1965 pålægges den tredje boligskat – for det er den tredje, der nu er tale om. Det anslås til et gennemsnit på 1 kr. 3 øre det første år og 1 kr. 71 øre det andet år. 5) Brøndby Strand kan få en ændret finansiering efter nugældende lov, således at de 15 pct. i statstilskud og kommunalt tilskud skal redde dem ud af de finansielle vanskeligheder.

At det er et nedskæringsforslag, der er tale om, fremgår jo meget klart, når man ser på, hvad det koster staten. Det koster nemlig ikke staten noget som helst. Tværtimod sparer staten, som jeg har nævnt, 29 mill. kr. det første år og 31 mill. kr. det andet år. Og selv på

Brøndby Strand-ordningen tjener staten penge. Det, vi ser her, er igen nogle lapper oven på nogle andre lapper, som ikke løser problemerne. Antallet af boliger nedsættes, beboerne får en højere skat pålagt, og endvidere er det sådan, at man bare udskyder nogle ting.

Hvad kunne der så i stedet gøres? Dette skal være det positive indslag i min tale. Kommunerne har fremsat et forslag om lovændring, der sikrede opførelsen af 8.000 almennyttige boliger årligt. Det blev fremsat i januar måned 1976. Endvidere fremsatte de tre partier DKP, SF og VS i november måned 1976 et forslag til folketingsbeslutning. Dette gik ud på at sikre, at der blev opført i hvert fald 40.000 boliger årligt, og endvidere var der til forslaget knyttet en meget vigtig ting, som ville billiggøre byggeriet, nemlig en momsrefusion på det almennyttige boligbyggeri på 400 kr. pr. m². Det er foreløbig de eneste konstruktive forslag, som har været fremsat i dette folketing bare for at opfylde boligforligets egne målsætninger. Det bliver man nødt til at erkende.

For øvrigt mener kommunisterne, at 8.000 almennyttige boliger er for lidt, og vi mener derfor, at der må yderligere gang i det. I det socialdemokratiske, hvad skal vi kalde det, beskæftigelsesvalgforslag, stillede man i udsigt, at nu skulle der bygges 10.000 boliger yderligere. Jeg vil gerne spørge boligministeren: hvornår kan vi forvente fremsat forslag om at bygge de 10.000 boliger, som socialdemokratiet gjorde så meget ud af i valgkampen?

Med hensyn til det andet forslag om midlertidig støtte til det almennyttige byggeri skal jeg sige, at det jo i virkeligheden er et forslag, der gør uligheden mellem lejere og ejere endnu større. Når man f. eks. ifølge lovforslaget vil begrænse huslejestigninger i højrentebyggerier som følge af renteaftapningen til 7 kr. pr. m² i 2 år, så skal dette ses i sammenhæng med det forslag, som vi endnu ikke har behandlet, men som skulle have været behandlet i går, nemlig om lejeværdien i ejerboliger. Herefter kan store, flotte villaer til over 1 mill. kr., der ligger på Strandvejen eller andre steder, slippe med en forøgelse af deres boligudgift på godt 1 kr. pr. m². Det kan man så sætte i forhold til, at man maksimerer til 7 kr. for det almennyttige byggeri. Men det er kun hvad angår renteaftapningen. Derudover kan de få huslejestigninger på grund af stigende driftsomkostninger, på grund af udlejningsvanskeligheder og andre